

ΡΟΔΟΣ

Στον φάρο ενός νησοχερσονησίου

Οι ναυτικοί λένε, πως στους φάρους οι πυξίδες τρελαίνονται! Από χαρά; Από λύπη; Πάντως η στήλη αυτή έχει πολλάκις ασχοληθεί με φάρους, τους οποίους θεωρεί έσχατα σημεία ευαισθησίας, μελαγχολίας και μοναξιάς... Που φίλοι τους πλέον είναι μόνο η ιωή των θαλασσοπουλιών, των ανέμων και των κυμάτων...

Ετσι και τώρα, έφθασε για εσάς στον φάρο της νοτιώτερης εσχαιάς της Ρόδου, στον **φάρο του Πρασονησιού**. Μιας χερρονήσου, που είναι πλέον νησί τον χειμώνα, χερσόνησος το καλοκαίρι...

Για να φθάσουμε έως εδώ, διατρέχουμε όλην την ανατολική ακτογραμμή της Ρόδου. Και εισερχόμαστε στην Καταβία. Εκεί ο κεντρικός οδικός άξονας αφήνει τον οικισμό δεξιά, και συνεχίζει ευθεία, προς Δ. Ακολουθήστε τον δρόμο που περνά μέσα από την Καταβία. Σας βγάζει στο κέντρο του οικισμού. Συνεχίστε τον όλο ευθεία. Λίγο μετά τέμνει τον κύριο οδικό άξονα και μετά από λίγα χιλιόμετρα σας βγάζει καρπί στο Πρασονήσι...

Μια φαρδειά (50 μ.) αμμολωρίδα ενώνει το σώμα της Ρόδου με το κατέναντι χαμηλοβούνι. Το μήκος της 500 μ. (Άλλο ένα γεωλογικό καπρίτσιο της ελληνικής ακτογραμμής, από τα πολλά που συνα-

ΦΩΤ.: Γ. ΛΕΚΑΚΗΣ

ντάμε στην χώρα μας, και πάντα μας γοητεύουν). Αυτό αυτομάτως δημιουργεί δυο υπέροχες ξεχωριστές παραλίες. Καταπληκτική φύση, υπέροχα νερά! Θεωρείται ως ένας από τους καλύτερους θερινούς προορισμούς – κι εγώ ομοιψηφώ! Και μια – δηλ. δυο - από τις καλύτερες παραλίες του Αιγαίου! Επειδή εδώ ο Αίολος δεν σταματά να φυσά, είναι η χαρά των φίλων της ιστιοσανίδας, που είτε από την μια, είτε από την άλλη, θα βρουν πάντα αέρα να τρέξουν στα κύματα. Γι' αυτό λένε, κάποιοι, είναι ο καλύτερος «σερφότοπος» των Δωδεκανήσων! Φίλοι του αθλήματος συρρέουν εδώ απ' όλον τον κόσμο! Στο πλάτωμα που υπάρχει αφήστε το ΙΧ σας. Η άμιμος δυσκολεύει ακόμη κι ένα αξιόπιστο εκτός δρόμου όχημα να την διαπεράσει. Διασχίστε την αμμόγλωσσα και ανηφορίστε το ευδιάκριτο μονοπάτι. Περνάτε έναν (σύγχρονο) τάφο (δεξιά σας). Στην περιοχή υπάρχει ένας σημαντι-

κός αρχαίος οικισμός και είναι κηρυγμένος αρχαιολογικός χώρος! Φθάνοντας στην κορυφή, κατηφορίζει χωματόδρομος (αριστερά). Συνεχίζει γι' άλλες παραλίες. Τον ακολουθείτε χωρίς να λοξοδρομήσετε και φθάνετε στην επόμενη κορυφή. Τώρα πια διακρίνεται η συνέχεια αυτού του χωματόδρομου. Εξακολουθείτε πιστά και σε λίγο φθάνετε στον φάρο, είσπνηλο των ονείρων, τον κτισμένο από το 1890... Με ένα ύψος (εστίας) 65 μ. από την επιφάνεια της θαλάσσης. Και φωτοβολία 23 μιλίων. Συνολική πεζοπορία, 3 χλμ.

Ένα από τα ωραιότερα τοπία της Ελλάδος, τα ακόμη πρωτόγονα άγρια και παρθένα και είθε να μείνουν έτσι...

Έχω ξαναπεί πολλάκις: Εάν οι φάροι και οι φαροκίβες τους χρησιμοποιούνταν ως καταλύματα για ψαγμένους ταξιδιωτές, αντί να καταρρέουν φθειρόμενοι από τον χρόνο, η χώρα μας θα είχε πολλά να κερδίσει και απ' αυτό.